

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

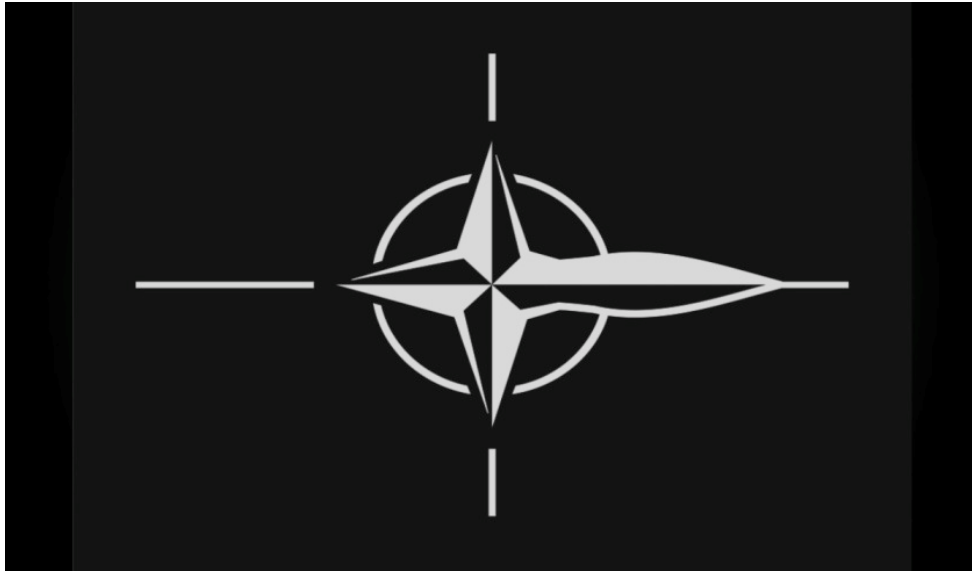
منبع: رویکون
فرستنده: عثمان حیدری
۰۴ می ۲۰۱۹

۷۰ سال ترور – تاریخ خونین ناتو، دوران سیاه از تاریخ جهان

ناتو ۷۰ ساله می‌شود. این واقعه هم‌اکنون از سوی رسانه‌ها و سیاستمداران جشن گرفته می‌شود. در دهه‌های اخیر ناتو به عقیده خود به ویژه مشغول «مبارزه با ترور» بوده است ولی اگر معیارهائی را که ناتو برای تروریسم تعیین کرده در مورد خود این سازمان به کار بندیم می‌بینیم که این پیمان خود یک انجمن تروریستی است و ترجمه آن به «سازمان تروریستی اتلانتیک شمالی» Organisation Terrorist Atlantic North بیش‌تر به حقیقت نزدیک خواهد بود. وقت آن رسیده که جامعه جهانی این بدترین سازمان جنایتکار و زورگو را متوقف سازد. خصلت‌های ناتو به عنوان «سازمان تروریستی اتلانتیک شمالی» را در وب‌سایتی که معمولاً خوب در جریان قرار دارد، یافتیم. بنابر نوشته‌های «ویکی‌پدیا» این دایرةالمعارف آن‌لاین «آزاد» یک انجمن تروریستی، انجمنی است که برای مدت نسبتاً طولانی تشکیل شده باشد و از افرادی تشکیل شود که با ارتکاب به اعمال سنگین خلاف مثلاً قتل و

ضرب، به کمک مواد منفجره و یا کشتار جمعی ایجاد رعب و ترس کرده و از این طریق کوشش می‌کند به اهداف خود برسد.

اگر رد خونی را که ناتو در خاورمیانه و نزدیک و آفریقا و امریکای لاتین و بالکان به جای گذارده بنگریم، می‌بینیم که خصایص تعریفی بالا در مورد این سازمان که زیر رهبری ایالات متحده امریکا قرار دارد، دقیقاً صدق می‌کند. پس چرا، انسان از خود می‌پرسد، نمی‌توان ناتو را مانند هر سازمان تروریستی دیگری ممنوع و منحل نمود؟

«سازمان تروریستی»: تعریف، جرم‌ها، انگیزه‌ها و هدف‌ها

به خاطر اعلام جرم سنگین، نوشته‌ی ویکی‌پدیا در مورد «انجمن تروریستی» را به طور تحت‌اللفظی و مبسوط نقل می‌کنیم تا خواننده مستقلاً خود نتیجه‌گیری کند:

«یک انجمن و یا سازمان تروریستی، مجمعی است که برای مدت نسبتاً طولانی تشکیل شده باشد و از افرادی تشکیل شود که با ارتکاب به اعمال سنگین خلاف مثل ضرب و جرح و قتل، به کمک مواد منفجره و یا کشتار جمعی رعب و ترس ایجاد کرده و از این طریق می‌کوشد به اهداف خود برسد. تأسیس یک انجمن تروریستی در بسیاری از کشورهای جهان خلاف قانون محسوب می‌شود. (...)

تروریسم بنابر تعریف نهادهای امنیتی مبارزه پایدار برای اهداف سیاسی است که به کمک سوء قصد به جسم و جان و مال مردم باید تحمیل گردد. (...)

از جمله جرایم سنگین می‌توان از قتل، ضرب، آدم‌ربائی برای زورگیری، گروگان‌گیری و حتا کشتار جمعی نام برد. گذشته از آن، فعالیت‌های بسیار خطرناک مانند ایجاد حریق، دستکاری‌های خطرناک راه‌های ارتباطی آهن، آبی و هوایی، راهزنی در ابحار و یا هوا، مسموم کردن توده‌ی، ایجاد سیل‌های خطرناک، ایجاد انفجار و یا مختل کردن روال عادی نهادهای دولتی به وسیله‌ی یک رهبر و یا کادر رهبری نام برد. (...)

انگیزه‌ی سازمان‌های تروریستی می‌تواند دارای زمینه‌های سیاسی، مذهبی و یا اجتماعی باشد. اقدامات تروریستی این هدف را دنبال می‌کنند تا اختلالی سنگین و درازمدت در زندگی اقتصادی و اجتماعی به وجود آورند. این اقدامات با این نیت صورت می‌گیرند که یا مردم را با ایجاد هراس مرعوب سازند و (یا) کشورها و مقامات کشوری و همین‌طور سازمان‌های بین‌المللی (مثل ملل متحد و یا اتحادیه اروپائی) را به انجام و یا عدم انجام اقداماتی و یا

تحمل وضعیتی مجبور سازند و یا ساختارهای اساسی سیاسی و یا قانونی/حقوقی و یا اقتصادی و یا اجتماعی یک کشور و یا یک سازمان بین‌المللی را به طور پایداری به لرزه درآورده و یا نابود کنند»^۱

برای نشان دادن جرم «سازمان تروریستی»

از آنجا که من به تازگی در همایش بین‌المللی به مناسبت ۲۰-مین سالگرد تجاوز ناتو علیه جمهوری فدرال یوگسلاوی در بلغراد شرکت داشتم (Never to forget) هنوز تحت تأثیر سخنرانی‌های فراوانی قرار دارم، که در این کنگره حمله تجاوزکارانه و قتاله ناتو زیر رهبری ایالات متحده آمریکا در سال ۱۹۹۹ و پی‌آمدهای سنگین آن را برای خلق صربستان محکوم می‌کرد. استفاده از مهمات اورانیومی بسیار سمی و رادیواکتیو به ویژه آثار ویرانگری برای انسان، حیوان و محیط زیست به جای گذاشته است. به دنبال این بمباران‌ها در صربستان بیماری‌های متعدد سرطان به شکل هراسناکی افزایش یافته. من در مقالات متعددی در «نویه راینیشسه سایتونگ» و «روبیگون» و «راشیا تودی» و «گلوبال ریسرچ» در این مورد به طور مبسوط موضع‌گیری کردم. این نوع جنایت جنگی و کشتار خلق به وسیله ناتوی امریکائی را کشورهای زیاد دیگری در خاورمیانه و نزدیک، در افریقا و در بالکان تجربه کردند.

باید سال‌ها تحریم و انواع دیگر جنگ را نیز به این جنایات افزود. در عراق در آن زمان بیش از ۵۰۰ هزار نفر در اثر تحریم‌ها جان خود را از دست دادند. همین‌طور نباید بلبشوی جنگی و تشدید فعالیت‌های نظامی در لیبیا را فراموش کرد. همه این‌ها پی‌آمد مستقیم حمله نظامی غیرقانونی ناتو در سال ۲۰۱۱ است.

اعضای ناتو از هیچ امکانی صرف‌نظر نمی‌کنند که رئیس‌جمهور پوتین را بدنام کنند و خبیث جلوه دهند و به مردم کشورهای خود در مقابل یک روسیه سب و جنگ‌طلب هشدار دهند، و تنها راه مقابله با این سرزمین پهناور را از طریق افزایش توان نظامی، تحریم‌های اقتصادی و محاصره نظامی ممکن اعلام نمایند. در این رابطه به «بیانیه رسمی ۹/۸ می ۲۰۱۸ که در نشریات اینترنتی انتشار یافت و مورد توجه قرار گرفت: «ما اروپائی‌ها جنگ علیه روسیه را رد می‌کنیم» اشاره می‌کنم.^۲

نویسنده و روزنامه‌نگار المانی و کارشناس امور ایالات متحده آمریکا «رولف وینتر» در دهه ۱۹۸۰ در کتاب خود امریکائی به خانه برگرد - دفاعیه‌ای برای وداع با یک کشور خشن به خوبی در مورد گرایش خطرناک امریکای شمالی‌ها به خشونت توضیح داده است. این گرایش مرگبار در رابطه با این اعتقاد قرار دارد که آن‌ها در کشور نظر کرده خداوند زندگی می‌کنند و تنظیم نظم جهان وظیفه آن‌هاست. «وینتر» قبل از آن، ۲۵ سال به عنوان روزنامه‌نگار خود را با مسایل آمریکا مشغول کرده بود و برای کتاب خود تنها از منابع امریکائی استفاده نموده بود.^۳

دولت آمریکا طبیعتاً به طور دقیق از جنایات جنگی که به وسیله نظامیان گوش به فرمان خود صورت گرفته اطلاع دارد و از این‌رو واشنگتن می‌خواهد اذتاب خود را در مقابل دادگاه بین‌المللی کیفری حفظ کند. دادستان کل دادگاه بین‌المللی کیفری خانم «فاتو بن سودا» (گامبیا) در نومبر ۲۰۱۸ درخواست بازرسی و تحقیق در مورد جنایت جنگی احتمالی در افغانستان را کرد. در گزارشی که در نومبر ۲۰۱۶ انتشار یافت او نظامیان امریکائی و اعضای سازمان جاسوسی این کشور CIA را متهم به شکنجه و بدرفتاری با زندانیان کرده بود. بنا بر این گزارش بیش‌تر این موارد بین سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴ صورت گرفته بود.

ایالات متحده تحقیقات در این مورد را که علیه شهروند امریکائی و یا همپیمان امریکا بود، شدیداً رد کرد. در سپتمبر ۲۰۱۸ مشاور امنیتی رئیس‌جمهور آقای «جان بولتون» تهدید کرد و در ماه مارچ رسماً از صدور روایت برای اعضای دادگاه بین‌المللی کیفری که جهت تحقیقات در مورد جنایات احتمالی جنگی می‌بایست به ایالات متحده بروند، خودداری شد. به تازگی ویزای ورود دادستان کل این دادگاه، خانم «بن سودا» نیز لغو گردیده است.^۴

(1) https://de.wikipedia.org/wiki/Terroristische_Vereinigung

(2) NRhZ Nr. 657 vom 27.04.2018

(3) Winter, R. (1989). Ami go Home. Plädoyer für den Abschied von einem gewalttätigen Land

(4) <https://www.tagesschau.de/ausland/usa-istgh-105.htmla>

تارنگاشت عدالت